

На основу члана 45. а у вези са чланом 70. Закона о државној управи (Службени гласник Републике Српске број 11/94), као и на основу члана 64. и 67 у вези са Чланом 135. Закона о водама (Службени гласник Републике Српске број 10/98), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, д о н о с и

П Р А В И Л Н И К О УСЛОВИМА ЗА ИСПУШТАЊЕ ОТПАДНИХ ВОДА У ЈАВНУ КАНАЛИЗАЦИЈУ

1. ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови за испуштање отпадних вода у јавну канализацију, мере заштите јавног канализационог система, граничне вредности опасних и штетних материја које се могу испуштати у јавну канализацију, као и начин вршења контроле квалитета ових отпадних вода.

Члан 2

За потребе овог Правилника изрази :

јавни канализациони систем значи систем за сакупљање, одвожење и третман отпадних вода насеља;

индустријске отпадне воде означавају све отпадне воде које потичу из производних процеса у индустрији и других привредних активности, као и загађене кишне воде са индустријских површина;

опасна супстанца значи сваку супстанцу или енергију која представља ризик за околину јер је токсична, отпорна на разградњу, биоакумулативна и /или канцерогена ;

ризик значи комбиновани утицај вероватноће појаве неке опасне супстанце и интензитета појаве;

приоријетна супстанца означава супстанцију која представља значајан ризик у води или преко воде за акватичну средину и здравље људи;

концентрација њондерисана њројоком означава концентрацију која се израчунава када се укупно дневно оптерећење (маса загађења) подели укупним дневним протоком;

граничне вредности емисије из неког извора загађења значе масу општих и/или специфичних параметара, концентрације и /или ниво емисије које не смеју бити прекорачене у току прописаног периода времена; оне могу бити прописане за групу, фамилију или категорије супстанци.

Члан 3.

Заштита јавног канализационог система од дејства опасних и штетних материја отпадних вода врши се ради:

- заштите од механичких утицаја,
- заштите од запаљивих и експлозивних материја,
- заштите од хемијских токсичних и на други начин штетних материја,
- заштите од радиоактивних материја,
- заштите од инфективних вода.

Члан 4

Спровођење одредби овог правилника у надлежности је организације којој је поверено управљање и одржавање јавног канализационог система (Јавно комунално предузеће -ЈКП или друга организација).

Члан 5

Градске или општинске власти могу у сагласности са овим правилником и локалним специфичностима корисника канализације, као и јавног канализационог система и пријемног водотока донети интерне правилнике којим се ближе дефинишу услови испуштања индустријских отпадних вода у јавни канализациони систем, као и начин контроле ових испуста.

При томе, дозвољене вредности за опасне и штетне супстанце дате у овом правилнику (Табела 1) сматраће се минималним захтевом. Само у изузетним случајевима, под условима који су дефинисани Чланом 18 овог правилника, захтеване вредности могу бити веће од прописаних у Табели 1.

Интерни правилници за испуштање отпадних вода у јавну канализацију и програми контроле испуста морају бити усаглашени на нивоу дистрикта речног слива и одобрени од стране Министарства надлежног за послове водопривреде, након чега ступају на снагу и почињу да се примењују.

Члан 6

Граничне вредности у дозволама за прикључење отпадних вода на јавни канализациони систем прописују организације које управљају овим системом у сагласности са вредностима датим у Табели 1 овог правилника или интерним правилницима.

За индустријске и друге отпадне воде које садрже опасне и врло ризичне супстанце (Анекс 2) или за друге токсичне или штетне супстанце које нису обухваћене овим правилником граничне вредности у дозволи одређују се према посебној процедури коју предлаже Министарство за водопривреду а које доноси уз сагласност Министарства за послове здравља и Министарства за заштиту животне средине.

Према овој процедури, граничне вредности ових супстанци одређују се на основу података о токсичности, отпорности на биолошку разградњу, евентуалној канцерогености, количини и концентрацији у отпадним водама или ефлуенту постројења за предтретман, као и на основу међународних норми које регулишу испуштање тих супстанци.

Прикупљање и обрада ових података обавеза је корисника канализације који је прилаже уз осталу документацију при подношењу захтева за дефинисање услова испуштања отпадних вода у јавну канализацију.

Члан 7

Контролу квалитета отпадних вода које се испуштају у јавну канализацију врше организације којима је поверено управљање и одржавање јавног канализационог система и сами корисници канализације (самомониторинг).

2. УСЛОВИ ИСПУШТАЊА ОТПАДНИХ ВОДА И МЕРЕ ЗАШТИТЕ

Члан 8

У канале за одвођење *атмосферских вода* (сепаратни део) јавног канализационог система забрањено је испуштати:

- отпадне воде из стамбених, јавних, комуналних и индустријских објеката,

- атмосферске воде са јако загађених индустријских површина,
- индустријске отпадне воде без обзира да ли су претходно обрађене на интерним уређајима за пречишћавање.

Члан 9

У сепаратни део јавне канализације којим се сакупљају и одводе *отпадне воде из домаћинства, јавних и привредних организација* забрањено је испуштати:

- употребљене воде од прања и поливања улица и других јавних површина, од прања возила, као и друге индустријске мало загађене воде у којима су *концентрације полутанана ниже од вредности које се могу очекивати у ефлуенту* градског постројења за пречишћавање,
- расхладне и друге сличне технолошке воде као и атмосферске воде.

Члан 10

У мешовити део јавног канализационог система треба, колико год је могуће, ограничити испуштање расхладних и мало оптерећених вода захтевајући од индустрије увођење рецикулације или других мера смањења потрошње воде.

Члан 11

Број испуста сваког корисника којим се испуштају индустријске отпадне воде у јавни канализациони систем треба да буде сведен на технички и економски оправдан минимум узимајући у обзир и трошкове контроле који расту са бројем испуста.

Члан 12

За дисконтинуално испуштање отпадних вода из већих индустрија које може битно реметити проток и састав отпадних вода у јавној канализацији треба захтевати примену одговарајућих мера које ће ублажити негативне ефекте.

Члан 13

Здравствене, ветеринарске и друге установе, предузећа и друге организације у чијим се отпадним водама могу очекивати патогени микроорганизми, узрочници различитих инфективних обољења, морају своје отпадне воде да дезинфикују пре испуштања у јавну канализацију.

Члан 14

Регулисање испуштања опасних и штетних супстанци у јавни канализациони систем мора бити у сагласности са прописима Републике Српске у другим секторима заштите животне средине, и посебно са прописима за квалитет ефлуената градских постројења за пречишћавање, при чему локални услови треба да буду узети у обзир у технолошком, еколошком и економском смислу.

Члан 15

Супстанце које механички оштећују канализациони систем или које су хемијски јако агресивне према конструкционим и другим материјалима, које су токсичне или стварају токсичне супстанце, материје непријатног мириса или које стварају експлозивне паре и гасове не смеју се испуштати у систем јавне канализације.

Члан 16

Сходно члану 15, ниједно правно или физичко лице не сме у јавни канализациони систем испуштати нити изазвати испуштање вискозних и других материја које угрожавају режим тока отпадних вода у било ком делу мреже, стабилност објеката

канализационе мреже, нормалне биохемијске процесе у канализационој води, предвиђене услове за вршење текуће контроле и поправке мреже или утицати на повећавање трошкова експлоатације и нормалано функционисање постројења за пречишћавање.

Ту посебно спадају :

- отпаци (чак и у иситњом облику), смеће, кућни отпад, шут, стакло, муљ, пепео, влакнасти материјали;
- комина, талози, квасац, кожни отпаци, длаке, силажа, отпаци од клања стоке;
- материје које садрже сепарабилна и емулгована уља, као и масти животињског и биљног порекла;
- течна и чврста стајско ђубриво;
- супстанце које очвршћавају као на пример: цемент, креч, кречна вода, гипс, малтер, скроб од кромпира, вештачке смоле, битумен, катран;
- средства за дезинфекцију и чишћење, детерџенти и производи за прање који доводе до стварања еномно велике количине пене;
- запаљиве супстанце и супстанце које граде запаљиве и потенцијално експлозивне смеше, на пример: сепарабилни, емулзивни и лаки флуиди као што су: бензин, грејно гориво, уља за подмазивање, карбиди који граде ацетилен;
- радиоактивне материје (поступати према посебним прописима о начину испуштања, чувања и обрађивања радиоактивних отпадака);
- паре и гасови, као на пример: хлор, водоник-сулфид, цијановодонична киселина и супстанце које стварају такве гасове или паре;
- агресивне или токсичне супстанце *уколико се налазе изнад прописаних граничних вредности*, као на пример: киселине, базе, соли, супстанце за третирање биља и пестициди, супстанце које реагују са отпадном водом производећи опасне продукте или ефекте, хлорована једињења као што су перхлоретилен, дихлоретилен, трихлоретилен, затим хлороформ, угљен тетрахлорид, итд.

Члан 17

Уколико су штетне и опасне супстанце присутне у тако ниским концентрацијама да се у складу са чланом 18 њихово упуштање у јавну канализацију сматра безбедним и ако су ниже од вредности датих у Табели 1 онда је такво упуштање дозвољено.

За сва испуштања у градску јавну канализацију мора постојати сагласност и дозвола организације која управља и одржава јавни канализациони систем.

Граничне вредности опасних и штетних супстанца прописане дозволом треба да узму у обзир све специфичности производне активности корисника канализације (капацитет и технологија производње, количина, састав и динамика испуштања отпадних вода), граничне вредности дате у Табели 1 и локалне услове јавног канализационог система.

За сваку промену насталу у производној активности корисника канализације која битно мења количину и квалитет отпадних вода мора се тражити нова сагласност / дозвола од надлежне организације који управља јавним канализационим системом.

Члан 18

У посебним случајевима ЈКП или друга организација којој је поверено управљање канализационим системом може на своју одговорност (договори у оквиру закона) да установи своје захтеве за опасне и штетне супстанце које се испуштају у јавну канализацију под условом да:

- запослено особље које ради у системима јавне канализације може да обавља све своје обавезе и функције по закону и да при томе не буде физички и здравствено угрожено,
- да системи јавне канализације не буду неповратно оштећени, и

- да не настану штетни ефекти по околину, на пример непријатни мириси из канализације, затим негативни ефекти на процес третмана градских отпадних вода и третман муља, односно на квалитет финалног градског ефлуента или да отежава финалну диспозицију муља.

Члан 19

Дозвољене вредности параметара у отпадним водама које се смеју испуштати у систем јавне канализације (Табела 1) у сагласности су са захтевима из Члана 18.

Због високе отпорности на биолошку разградњу и великог ризика по здравље људи и околину, граничне вредности за високо ризичне материје (Табела 1. Д₁) које се испуштају у градску канализацију имају исте нумеричке вредности као и при испуштању у природне воде.

Дозвољене вредности дате у Табели 1 и/или дозволи односе се на средње дневне концентрације пондерисане протоком на месту испуштања пре мешања са отпадним водама из јавне канализације.

Граничне вредности за друге штетне и опасне материје (посебно са приоритетних листа-Анекс 2,) које нису наведене у Табели 1 треба у сваком појединачном случају утврдити према ставу 3 члана 6.

Аналитичке методе одређивања параметара наведених у Табели 1 дате су у Анексу 1.

Табела 1. Дозвољене граничне вредности параметара у отпадним водама које се могу испуштати у јавну канализацију (средње дневне концентрације вагане протоком)

параметри	јединица мере	вредност
1. ОПШТИ ХЕМИЈСКИ И ФИЗИЧКО-ХЕМИЈСКИ ЕЛЕМЕНТИ КВАЛИТЕТА		
А. ОПШТИ ПАРАМЕТРИ		
Температура	⁰ С	40
<i>Ph</i>	јединице <i>pH</i>	6.50 - 9.50
талог након 0.5 часова таложења	мл ⁻¹	5
укупне суспендоване материје	г ⁻³	500
Б. КИСЕОНИЧНИ РЕЖИМ		
<i>BPK₅</i>	г ⁻³ О ₂	*
<i>HPK - дихроматни</i>	г ⁻³ О ₂	*
Ц. НУТРИЈЕНТИ		
амонијачни азот	г ⁻³ Н	40
нитритни азот	г ⁻³ Н	10
нитратни азот	г ⁻³ Н	-
укупни азот	г ⁻³ Н	100
укупни фосфор	г ⁻³ Р	5
2. СПЕЦИФИЧНИ ЗАГАЂИВАЧИ		
Д. ТОКСИЧНЕ ОРГАНСКЕ СУПСТАНЦЕ		
Д₁ ВИСОКО РИЗИЧНЕ ПРИОРИТЕТНЕ СУПСТАНЦЕ, COUN. DIREKTIVE, 86/280/ЕЕС		
угљентетрахлорид	мг ⁻³	3000
DDT	мг ⁻³	400
пентахлорфенол	мг ⁻³	2000
алдрин	мг ⁻³	10
диелдрин	мг ⁻³	10
ендрин	мг ⁻³	10
изодрин	мг ⁻³	10
хексахлорбензен	мг ⁻³	2000
хексахлорбутадиен	мг ⁻³	3000
хлороформ	мг ⁻³	1000
1,2- дихлоретан	мг ⁻³	200

трихлоретилен	мг м ⁻³	200
тетрахлоретилен	мг м ⁻³	200
хексахлорциклохексан	мг м ⁻³	4000
трихлорбензен	мг м ⁻³	100
сума полицикличних хлорованих угљоводоника (ПАН)	мг м ⁻³	200
сума полихлорованих бифенила (PCBs)	мг м ⁻³	20
Д₂ остале токсичне органске супстанце		
фенолни индекс	мг м ⁻³	100000
бензен	мг м ⁻³	100000
толуен	мг м ⁻³	100000
ксилен	мг м ⁻³	7000
формалдехид	мг м ⁻³	25000
минерална уља	мг м ⁻³	100000
детерџенти	мг м ⁻³	10000
Е ТОКСИЧНЕ НЕОРГАНСКЕ СУПСТАНЦЕ		
Е₁ метали и металоиди (укупни садржај)		
сребро, Ag	мг м ⁻³	100
алуминијум, Al	мг м ⁻³	**
арсен, As	мг м ⁻³	100
кадмијум, Cd ♦	мг м ⁻³	50
кобалт, Co	мг м ⁻³	1000
укупни хром, Cr	мг м ⁻³	1000
шестовалентни хром, Cr	мг м ⁻³	200
бакар, Cu	мг м ⁻³	1000
гвожђе, Fe	мг м ⁻³	**
жива, Hg ♦	мг м ⁻³	10
манган, Mn	мг м ⁻³	500
никл, Ni ♦	мг м ⁻³	50
олово, Pb	мг м ⁻³	500
селен, Se	мг м ⁻³	2000
антимон, Sb	мг м ⁻³	2000
калај, Sn	мг м ⁻³	2000
цинк, Zn	мг м ⁻³	2000
Е₂ друге неорганске супстанце		
флуориди	г м ⁴	50
цијаниди	г м ⁻³	1
сулфиди	г м ⁻³	2
сулфати	г м ⁻³	200
сулфити	г м ⁻³	10
хлориди	г м ⁻³	250

* НРК и ВРК се не нормирају, регулишу се дозволом узимајући у обзир све техничке и економске факторе који утичу на избор заједничког постројења за пречишћавање, као и продирање подземних вода у канализацију услед чега концентрација органских материја у дотоку на постројење може бити ниска

** алуминијум и гвожђе без ограничења

♦ налазе се и на приоритетној листи Proposal for a European Parliament and Council Decision establishing the list of priority substances in the field of water policy..2000/0035(COD)

Члан 20

Организација која управља канализационим системом може дозволити прекорачење вредности датих у Табели 1 због повољног односа који настаје у резултујућој смеси комуналних и индустријских отпадних вода и уколико не постоји опасност од штетних ефеката наведених у члану 18.

Члан 21

Уколико постоји стална опасност од штетних ефеката у смислу члана 18 онда је испуштање отпадне воде у систем јавне канализације условљено предтретманом или неким другим техничким мерама. Ако је предтретман неопходан, треба га извести на такав начин да се концентрација соли у ефлуенту што је могуће мање повећа, како систем јавне канализације и рад градског постројења не би били угрожени.

Члан 22

Када се не могу постићи граничне вредности за квалитет ефлусната градских постројења (Уредба о условима испуштања отпадних вода у површинске воде), ЈКП односно организација која управља канализацијом може, осим граничних концентрација, ограничити *оштрећење* отпадних вода изражено као кг (килограм) полутанта на дан.

Иста ограничења у погледу оптерећења могу се поставити и ради заштите кориштења муља градских постројења у пољопривреди.

Члан 23

Опасности у смислу члана 18 сматраће се откоњеним уколико корисник који врши упуштање отпадних вода у јавну канализацију испуњава захтеве изнете у Закону о водама Републике Српске, ако нису прекорачене вредности у вези састава и количине супстанци у отпадној води наведене у Табели 1 овог правилника, односно дозволи за испуштање.

Члан 24

Од момента ступања на снагу овог правилника, регулисање услова испуштања индустријских отпадних вода за све нове кориснике канализације врши се према његовим одредбама.

За све друге индустријске и привредне активности које своје отпадне воде већ испуштају у градску канализацију рок за усаглашавање са захтјевом овога правилника износи 3 године од дана његовог ступања на снагу.

3. КОНТРОЛА КВАЛИТЕТА ОТПАДНИХ ВОДА

Члан 25

Сходно члану 7, за систематско праћење и контролу квалитета индустријских отпадних вода које се испуштају у јавну канализацију одговорни су предузеће које управља канализационим системом и корисници канализације.

С обзиром на члан 7, предузеће које управља канализационим системом одговорно је за праћење испуста и мониторинг отпадних вода свих корисника.

Одговорност за квалитет испуштених отпадних вода је на ономе ко врши упуштање, тј. кориснику канализације.

Одговорно лице за испуштање отпадних вода корисника јавне канализације и његов заменик морају бити познати одговорном лицу у предузећу које управља канализацијом, што ће обезбједити корисник канализације.

Члан 26

Уколико услед грешака у раду корисник канализације изазове испуштања која могу оштетити систем јавне канализације, одговорно лице у предузећу које управља јавном канализацијом мора бити одмах обавештено.

У случају из става један овога члана, одговорно лице из предузећа које управља јавном канализацијом треба да поступи у складу са узбуном и планом за изванредне ситуације.

Члан 27

С обзиром на одговорност за систематско праћење свих испуста индустријских отпадних вода, одговорна служба у организацији која управља системом канализације мора располагати свим основним подацима о корисницима канализације. То се, пре свега, односи на:

- врсту, количину и особине свих токова отпадних вода које корисник испушта у јавну канализацију,
- врсту и начин испуштања,
- постојећа техничка решења за смањење загађења односно постројење за предтретман.

Члан 28

Корисници канализације, морају на захтев организације која управља јавним системом канализације доставити све податке о настанку, врсти и месту испуштања отпадних вода у јавну канализацију, као и све промене у производњи које могу имати утицаја на природу и количину отпадних вода.

У циљу успостављања мониторинга корисници су обавезни да омогуће одговорној служби у организацији која управља системом јавне канализације, детаљно упознавање са неопходном документацијом и свим релевантним детаљима на лицу места.

Члан 29

Контроле испуста предвиђене Законом о водама и релевантним прописима независне су од испитивања предвиђених овим правилником уз обавезу размјене података између одговорних служби што се ближе утврђује Упутством, које сачињава министарство за сектор вода.

Члан 30

На основу документације и увида на терену, одговорна служба у организацији која управља јавним канализационим системом доноси годишњи програм и план систематског праћења квантитативних и квалитативних карактеристика индустријских и других некомуналних отпадних вода за све кориснике јавне канализације према пропису о начинима мерења и испитивања отпадних вода.

Програми из става један овога члана морају бити усаглашени са програмом праћења свих индустријских загађивача у дистрикту ријечног слива и на сливу, а потом и одобрени од Министарства надлежног за послове водопривреде.

Програмом се одређују контролне тачке, тј. места узорковања и мерења протока која, по правилу, треба да буду на месту непосредно пре испуштања у јавну канализацију, као и учесталост мерења, начин и обим мониторинга.

У случајевима када постоји постројење за предтретман а узорковање на месту испред испуста у систем јавне канализације није адекватно, систематска контрола се обавља на месту испуста ефлуента из овог постројења.

Члан 31

Провођење и праћење годишњих програма систематског испитивања квантитативних и квалитативних карактеристика индустријских и других некомуналних отпадних вода у надлежности је организације која управља јавним канализационим системом и која, преко своје и/или других овлашћених лабораторија, обавља сва програмом предвиђена мерења.

Члан 32

Када то захтевају циљеви заштите у складу са чланом 18, због природе и количине испуштене отпадне воде, непосредна одговорност за спровођење мониторинга и мерења на месту излива, као и у ефлуенту постројења за предтретман, може се пренети на одговорну службу корисника канализације.

Начин и обим мониторинга, као и начин вођења, чувања и саопштавања резултата мерења прописује се програмом и планом предузећа које управља јавним канализационим системом. У овом случају корисник јавне канализације дужан је да преко своје или других овлашћених лабораторија испитује квалитет отпадних вода на месту испуштања, да контролише ефикасност рада и одржавање интерних постројења за пречишћавање.

Резултате самомониторинга корисници јавне канализације су дужни да у року предвиђеном Програмом и Планом мониторинга доставе предузећу које управља јавном канализацијом.

Сви резултати самомониторинга морају бити доступни у сваком моменту одговарајућој служби јавне канализације, органима инспекције и институцијама надлежним за управљање водама.

Члан 33

У сагласности са начелом Езагађивач плаћа све трошкове испитивања сопствених отпадних вода плаћа корисник јавне канализације, као и прописану накнаду, посебним прописом, за загађење.

Члан 34

Програм мониторинга отпадних вода за сваког корисника мора у сагласности са прописима о начинима и методама испитивања вода дефинисати следеће елементе:

1. локације контролних тачака на којима ће бити вршена мерења у сагласности са чланом 30,
2. учесталост - број мерења у току календарске године- која, зависно од количине и степена загађења, треба да износи најмање од 4 до 12 узорака; трајање сваког мерења, зависно од дужине дневног радног режима рада и трајања испуштања отпадних вода у току 24 ч., износи најмање 8, 16 или 24 часа.
3. начин мерења и узимања узорака:
 - а. где то локални услови омогућују, мерење протока и захватање узорака треба да се обавља аутоматски; апарат за узимање узорака треба да захвата субузорке пропорционално протоку,
 - б. алтернативно, где није могуће обезбедити аутоматска мерења, периоди између ручног захватања субузорака не могу бити дужи од 15 минута; паралелно са узимањем узорака врши се и мерење протока.
4. врста узорака и параметри:
 - а. анализирају се композитни 8-, 16- односно 24-часовни узорци пропорционални протоку зависно од дужине дневног радног циклуса,
 - б. у свим узорцима индустријских отпадних вода одређују се следећи параметри:
 - температура,
 - рН, алкалитет и електропроводљивост,

- укупне чврсте материје (испарни остатак), губитак жарењем и пепео,
 - таложивост по Imhof-у у трајању од 30 минута,
 - укупне суспендоване материје,
 - хемијска потрошња кисеоника (*HPK*),
 - биохемијска потрошња кисеоника,
 - укупни азот,
 - укупни фосфор и
 - сви параметри специфични за **дату врсту** производње.
5. подаци о условима за време мерења:
сви извештаји о извршеним испитивањима, поред резултата мерења, морају укључити и податке о радном капацитету производње и потрошњи воде за време узимања узорка.

Члан 35

Квалитет отпадних вода оцењује се према граничним вредностима свих параметара у узорку, тј. ако је један параметар већи од дозвољене вредности сматра се да узорак не задовољава.

Општа сагласност квалитета отпадних вода са прописаним граничним вредностима (Табела 1 и/ или дозвола) оцењује се на годишњој основи узимајући у обзир све узорке узете током године. Сагласност са прописаним вредностима сматра се постигнутом:

- ако су сви испитивани параметри у свим узорцима једнаки или нижи од захтеваних граничних вредности (број испитивања у току године мањи од 4),
- ако један узорак не задовољава граничне вредности (број испитивања током године од 4 до 7),
- ако два узорка не задовољавају вредности из табеле 1 и/или дозволе (број испитивања у току године од 8 до 16) и
- ако су три узорка изнад захтеваних вредности (број испитивања у току године 17-28).

Уколико квалитет отпадних вода не задовољава норму из овога правилника, корисник јавне канализације обавезан је да предузме одговарајуће мере које ће свести загађење у дозвољене границе (побољшање радне дисциплине, интервенције у производном процесу, предtretман на интерном постројењу за пречишћавање).

Члан 36

Уколико резултати анализе квалитета отпадних вода корисника јавне канализације нису у складу са граничним вредностима у овом правилнику или се покаже да таква отпадна вода представља непосредну опасност за живот и здравље људи који одржавају канализацију или за стабилност и нормално функционисање објеката градске канализације, организација која управља јавном канализацијом има право да од корисника захтева обустављање испуштања такве отпадне воде све док постоји опасност од наведених последица и да истовремено о таквом случају извести надлежне органе града, или општине, управу дистрикта речног слива и слива као и надлежно Министарство за водопривреду.

4. НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 37

Надзор над применом овог правилника врши надлежна инспекција општинске управе, водопривредна инспекција и Републичка дирекција.

Члан 38

За непридржавање прописаних санитарно-техничких услова и заштитних мера из овог правилника примениће се казнене одредбе предвиђене Законом о водама.

5. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 39.

Саставни дио овог правилника јесте:

- Анекс 1 са важећим стандардима и Аналитичким Методама испитивања параметара наведених у Табели 1. члана 19. овога Правилника,
- Анекс 2. Табеле 1. са листом приоритетних супстанци у политици вода, по листи ЕУ (Decision 2000&0035 (COD)) као и
- Анекс 2. Табеле 2. Са листом специфичних супстанци од ИЦПДР за ријеку Дунав.

Члан 40.

Даном ступањем на снагу овога правилника престаје да важи "Правилник о начину, и обиму мерења и испитивања употребљене и искориштене воде и испуштене загађене воде" ("Службени лист СР БиХ" број 38/76).

Члан 41.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: _____

Датум; _____ 2001. године

МИНИСТАР
Др Рајко Латинковић

За израду програма узимања узорака, као и поступке за узимање, руковање и заштиту узорака користе се следећи ISO стандарди : ISO 5667/1: 1980 ; ISO 5667/2:1991; ISO 5667-3:1994; ISO 5667-10:1992 ; 6567-13:1997;

Табела 1 . Аналитичке методе испитивања параметара наведених у Табели 1 Члан 19

параметри	димензије	Аналитичка техника
1. ОПШТИ ХЕМИЈСКИ И ФИЗИЧКО-ХЕМИЈСКИ ЕЛЕМЕНТИ КВАЛИТЕТА		
А. ОПШТИ ПАРАМЕТРИ		
температура	$^{\circ}\text{C}$	Температурна сонда, <i>in situ</i>
<i>pH</i>	јединице <i>pH</i>	Електрохемијска, <i>in situ</i>
Таложиве материје после 0,5 х суспендоване материје	мл талога/л г м^{-3}	Таложење у Imhof-ovom левку Гравиметријска после филтрације кроз мембрански филтер величине пора 0.45 μm
Б. КИСЕОНИ РЕЖИМ		
<i>ВРК₅</i>	г О м^{-3}	метода разблажења, инкубација 5 дана на 20 $^{\circ}\text{C}$, кисеоник се одређује електрометријски или Winklerovom методом
<i>НРК</i>	г О м^{-3}	оксидација калијум дихроматом, титрацијска или спектрофотометријска
Ц. НУТРИЈЕНТИ		
амонијачни азот	$\text{г м}^{-3}\text{N}$	спектрофотометријска са Nessler-реагенсом
нитритни азот	$\text{г м}^{-3}\text{N}$	спектрофотометријска (нафтиламин и сулфанилна кис.)
нитратни азот	$\text{г м}^{-3}\text{N}$	Спектрофотометријска, редукција са Cd до NO_2^-
огански азот	$\text{г м}^{-3}\text{N}$	метода по Kjeldahlu
укупни фосфор	$\text{г м}^{-3}\text{P}$	спектрофотометријска са амонијум молибдатом и аскорбинском киселином
2. СПЕЦИФИЧНИ ЗАГАЂИВАЧИ		
Д₁. ВИСОКО РИЗИЧНЕ ПРИОРИТЕТНЕ СУПСТАНЦЕ		
све супстанце наведене у табели 3 под Д ₁	мг м^{-3}	гасна хроматографија, спец <i>ECD</i>
Д₂. ОСТАЛЕ ОРГАНСКЕ ТОКСИЧНЕ МАТЕРИЈЕ		
све супстанције наведене у табели 3 под Д ₂	мг м^{-3}	гасна хроматографија, спец <i>ECD</i>
минерална уља	г м^{-3}	IR-спектрофотометрија
масти и уља:	г м^{-3}	екстракционо гравиметријска
Е. ТОКСИЧНЕ НЕОРГАНСКЕ СУПСТАНЦЕ		
Е₁. МЕТАЛИ И МЕТАЛОИДИ		
Сребро	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Алуминијум	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Арсен	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Кадмијум	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Кобалт	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Укупни хром	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Бакар	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Гвођђе	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
жива	г м^{-3}	ААС -хладне паре
Манган	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Никл	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Олово	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Селен	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Калај	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Антимон	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
Цинк	г м^{-3}	пламена и-/или електротермална ААС
ДРУГЕ НЕОРГАНСКЕ ТОКСИЧНЕ СУПСТАНЦЕ		
Цијаниди	г м^{-3}	спектрофотометријска са пиридином и барбитурном киселином
Хлориди	г м^{-3}	титриметријска, меркуриметријска титрација
Флуориди	г м^{-3}	спектрофотометријска метода
Хлор	г м^{-3}	спектрофотометријска метода
Сулфати	г м^{-3}	гравиметријска метода
Сулфиди	г м^{-3}	волуметријска метода
Сулфити	г м^{-3}	волуметријска метода

Табела 1. ЛИСТА ПРИОРИТЕТНИХ СУПСТАНАЦИ У ПОЛИТИЦИ ВОДЕ²⁴

ред. број	Листа Европске Уније Decision 2000/ 0035 (COD)		
	CAS број	ЕУ број	назив
1	15972-60-8	240-110-8	алахлор
2	120-12-7	204-371-1	антрацен
3	1912-24-9	217-617-8	атразин
4	71-43-2	200-753-7	бензен
5	н.а.	н.а.	бромирани дифенилетиер ²⁵
6	7440-43-9	231-152-8	Cd и његова једињења
7	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ -хлоралкани ²⁵
8	2921-88-2	220-864-4	хлорфенвинфос
9	2921-88-2	220-864-4	хлорширофос
10	75-09-2	200-838-9	дихлорометан
11	107-06-2	203-458-1	1,2-дихлоростан
12	117-81-7	204-211-0	ди(2-етилхексил)фталат (DEHP)
13	330-54-1	206-354-4	диурон
14	116-29-7	204-079-4	ендосулфан
	959-98-8	н.а.	алфа-ендосулфан
15	118-74-1	204-273-9	хексахлорбензен
16	87-68-3	201-765-5	хексахлорбутадиен
17	608-73-1	210-158-9	хексахлорциклохексан
	58-89-9	200-401-2	гама-изомер, линдан
18	34123-59-6	251-835-4	изопрогурон
19	7439-92-1	231-100-4	Pb и његова једињења
20	7439-97-6	231-106-4	Hg и њена једињења
21	91-20-3	202-049-5	нафтален
22	7440-02-0	231-111-4	Ni и његова једињења
23	25154-52-3	246-672-0	Нонилфеноли
	104-40-5	203-199-4	4-(пара)-нонилфенол
24	1806-24-4	217-302-5	Октилфеноли
	140-66-9	н.а.	(пара-терт-октилфенол)
25	н.а.	н.а.	Полиароматични угљоводоници
	50-32-8	200-028-5	Бензо(а)пирен
	205-99-2	205-911-9	Бензо(б)флуороантен
	191-24-2	205-883-8	Бензо(г,х,и)перилсен
	207-08-9	205-916-6	Бензо(к)флуороантен
	206-44-0	205-912-4	флуороантен
	193-39-5	205-893-2	индено(1,2,3-цд)пирен
26	608-93-5	210-172-5	пентахлоробензен
27	122-34-9	204-535-2	симазин
28	87-86-5	201-778-6	пентахлорфенол
29	688-73-3	211-704-4	трибутил калај једињења
	36643-28-4	н.а.	трибутил калај-катјон
30	12002-48-1	234-413-4	трихлорбензен
	120-82-1	204-428-0	1,2,4-трихлорбензен
31	67-66-3	200-663-8	трихлорметан (хлороформ)
32	1582-09-8	216-428	трифлуралин

²⁴ Где се наводи група једињења, у загради је дат референтни параметар. Контрола ће бити усмерена на индивидуалне супстанције без прејудуцирања укључивања других репрезентата

²⁵ Ове групе укључују велики број појединачних једињења. За сада, индикативни параметри не могу бити дати ; н.а. - није применљиво

АНЕКС 2
Табела 2 ЛИСТА СПЕЦИФИЧНИХ ПРИОРИТЕТНИХ СУПСТАНЦИ ЗА КОЈЕ ЈЕ У СЛИВУ Р. ДУНАВ
ПРЕДВИЂЕН МОНИТОРИНГ У ВОДИ И СЕДИМЕНТУ ПРИЈЕМНИКА ♦

назив специфичне супстанце укључене у мониторинг	вода	седимент
антрацен	+	
арсен	+	+
атразин + метаболити	+	
бензо(а) пирен	+	+
бензо(б) флуорантен		+
бензо(г,х,и) перилен		+
бензо(к) флуорантен		+
бакар и његова једињења	+	+
2,4 Д	+	
кадмијум и његова једињења	+	+
хром и његова једињења	+	+
DDT + метаболити	+	+
Ди (2-3тилхексил)фталат	+	+
1,2 -дихлоростан	+	
Дихлорометан	+	
Диурон	+	
ендосулфан	+	+
флуорантен	+	+
хексахлорбензен	+	+
хексахлорбутадисн	+	+
хексахлорциклохексан	+	+
иденол (1,2,3-д))пирен		+
олово и његова једињења	+	+
жива и њена једињења	+	+
нафтален	+	+
никл и његова једињења	+	+
нонилфенол	+	+
октилфенол	+	+
PCBs		+
пентахлорбензен	+	+
пентахлорфенол	+	+
симазин	+	
трибутилин једињења	+	
трихлоробензен	+	+
трихлоретан	+	
трихлоретилен	+	
трихлорметан	+	
трифлуралин	+	
цинк и његова једињења	+	

♦ листа је хармонизиована са листом Европске Уније и допуњена са приоритетним супстанцама за Дунав
Листа приоритетних супстанци за Дунав 2000г. предложена је у оквиру Конвенције за заштиту и одрживо
Кориштење реке Дунав.